

Lucyna Szadkowska

Dąbrowa, pow. Namysłów

Informator Archeologiczny : badania 7, 52-53

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pustej nóżce, podobne naczynia cylindryczne o dwu uchach oraz kubki dzwonowate. Formy te nawiązują bezpośrednio do naczyń odkrywanych na terenach Brandenburgii. Mniej liczne analogie pochodzą z obszarów zasiedlonych przez grupę uradzka ludności kultury łużyckiej.

Nieliczna ceramika z grobów późnohalsztackich łączy się, z jednej strony z tzw. II stylem górzyckim, z drugiej zaś, głównie w ornamentyce, nawiązuje do naczyń znanych w grupie białowickiej.

Badania kontynuowane będą w następnym sezonach.

BRENNO, pow. Wschowa

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejaki.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Drugi
sezon badań. Cmentarzisko kultury łużyckiej z IV - V okresu epoki brązu.

Cmentarzisko położone jest na rozległym płaskowyżu na południe od wsi. Obiekt niszczonej uprawą roli. Zbadano 2 ary wydobywając 8 grobów. Łącznie odkryto 37 zespołów grobowych. Wyposażenie grobów w br. stanowiły tylko naczynia. Cmentarzisko odznacza się ubogim wyposażeniem w metale, sugerującym peryferyczne położenie obiektu w stosunku do skupisk osadniczych kultury łużyckiej.

CZEKANÓW, pow. Sokółów Podlaski

Stanowisko 1

patrz

wczesne średniowiecze

DAJBROWA, pow. Namysłów

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziła dr Lucyna Szadkowska.
Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w
Opolu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko
kultury łużyckiej z III i IV okresu epoki brązu.

Cmentarzisko o mieszanym obrządku pogrzebowym odkryte zostało w czasie penetracji terenu sąsiadującego z badaną planowo osadą kultury wachodniopomorskiej.

Stanowisko usytuowane jest na płaskowyżu morenowym odległym około 1 km na południowy wschód od osady kultury wschodniopomorskiej.

Z trzech wykopów sondażowych o łącznej powierzchni 129 m² jeden tylko dostarczył oczekiwanych obiektów archeologicznych. Było to 19 pochówków ciałopalnych i jeden szkieletowy w poważnym stopniu uszkodzone przez orkę. Zalegały przeważnie tuż pod warstwą humusu na poziomie 0,10-0,25 m.

Obserwacje odkrytych obiektów wykazują duże zróżnicowanie w zakresie konstrukcji budowy grobów. Nader interesującym zjawiskiem było uchwycenie okazałego "grobowca" złożonego z pojedynczych komór, zbudowanych z częściowo spłaszczonych kamieni. Skrzynkowa obstawa kamienna charakteryzuje się prawie regularnym uformowaniem prostokątnych komór o wymiarach 1,20 x 0,90 m. Bardziej luźne i chaotyczne obstawy w przypadku grobów 3, 6, 8 i 15 spowodowane było raczej mechanicznym uszkodzeniem przy orce bądź naciskiem ziemi. W sumie całe zabezpieczenie kamienne zajmowało około 12 m² powierzchni obejmując 11 pochówków jednostkowych.

Po zdjęciu kamiennej obudowy "grobowca" na głębokości 0,90 m natrafiono na grób szkieletowy z luźną obstawą kamienną. Jama o wymiarach 1,80 x 0,80 m zorientowana była osią dłuższą na linii północ - południe z głową w części północnej, tu znajdował się również zestaw naczyń grobowych złożonych z garnka i uszkodzonej misy. W jamie natrafiono na pojedyncze kości i ślad po szkielecie m. in. ciemna, tłusta plama w okolicy jamy brzusznej.

W odległości 12 m od wspomnianego kompleksu komór grobowych odsłonięto skupisko grobów ciałopalnych /8/, reprezentujących pochówki popielnicowe bez osłony kamiennej.

Na wyposażenie grobów składały się popielnice, przystawki i niewielka ilość ozdób brązowych / skręt z drutu brązowego/, i wyroby z kości /guzik/. Wśród grobowej ceramiki wyróżniają się także formy jak: misy profilowane z guzowym motywem ornamentacyjnym, dzbanek, czarki dwustopkowe, wazy szerokootworowe do połowy schropowane, amfory oraz nóżka pucharu lub misy.

Przynależność w/w form naczyń do III i IV okresu epoki brązu wydaje się bezsporna przy uwzględnieniu charakterystycznych dla wczesnych faz rozwojowych kultury łużyckiej w północnej części Opolszczyzny form pochówków ze skrzynkowymi obstawami grobów.

CIESZKÓW, pow. Milicz

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr Jerzy Gołubkow
i mgr Joanna Domańska. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzisko ciałopalne kultury
łużyckiej, groby z IV - V okresu epoki
brązu i z okresu halsztackiego.

Przekopano 215 m² terenu nawiązując do prac ratowniczych prowadzonych przez E. Poehlichę w 1926 r. Wykopami objęto teren na wschód od jezdní ul. Piastowskiej.

Odkryto 54 groby ciałopalne w tej liczbie kilka podwójnych i zbiorowych. Na cmentarzysku dało się wyróżnić dwa poziomy groby, odległości między grobami były niewielkie. Większość grobów miała obstawę kamienną, niekiedy zwartą a często zreduko-